

VALLANKUMOUKSELLISET
TYÖLÄISET
JA TALON
YHTYKÄÄ

KOMMUNISMIIN

= 926

U-MAA PIIRILEHTI N:O 9-10 = SYYS - LOKAKUULLA 1930.

Kaikkien jäsenten lähtemättömään tietoisuuden on syövytettävä puolueemme organisatiopolitiikan merkitys vallankumouksellisen työväenluokan voimien mpbilisoimisessa, kehittämisessä ja johtamisessa taistelussa faacismia sosialifacismia ja opportunisteja vastaan, marxilais-leniniläisen linjan puolesta.

PORVARIEN TALOUSHULA JA "LAPUALAISUUS".

Imperialistista sotaa seuranneen vallankumouksellisen kriisin päätyttyä eli kapitalistinen maailmantalous nopeata taloudellisen nousun kautta. Vuosina 1926-27 oli maailman kapitalistisia markkinoita täyttävään tuotantolaitosten tavarantuotanto kyky huomattavasti suurempi, kuin sodan edellisinä vuosina 1913. Mutta vaikka kapitalistiset tuotantovoimat olivat sodan jälkeisenä aikana huomattavasti kasvaneet ja niiden markkinoille heittämiä tavaramääriä v. 1913 tavaramäärää huomattavasti suurempi, ei kapitalististen markkinain nielukyky ollut suinkaan kasvanut, vaan päinvastoin supistunut (Neuvostoliitto oli irtautunut kapitalistisista markkinoista ja siirtomaiden sodan aikana luoma teollisuus tyydytti osittain niiden tavarain tarpeen). Seurauksena oli kapitalististen tuotantovoimain ja -markkinain välinen ristiriita - kapitalismin sisäinen pula.

Kapitalistista lahtari-Suomea kohtasi pula erikoisen terävänä. Suomen talouselämä, joka pääasiassa perustuu puutavaran vientiin, kärsi vielä tuntuvan kolauksen siitä, että kapitalismin yleisen pulan johdosta supistuneille puutavaramarkkinoille oli lisäksi astunut huomattavana tekijänä Neuvostoliitto, joka viimeisinä vuosina on huomattavasti kohottanut puutavaran viennin ja hyvän tavaralaadun, sekä alhaisten tuotantokustannusten ansiosta voitti Suomen kilpailussa markkinoista (tuotantokustannusten halpuus johtuu kokonaan, ei vankityövoimasta, vaan ne d u l l i s i s t a r a a k a a i n e l ä h t e i s t ä, valtion suunnattomista metsävaroista).

Kapitalistit, sosialifascistisine apureineen, yrittävät päästä ulos pulasta tehostetun työvoiman riiston avulla, tuotannon kapitalistisen järjestyttämisen (rationalisointi) tietä. Kapitalistisen rationalisoinnin seurauksena oli - kuten luonnollista - työttömyyden tavaton kasvu ja työssäolevien palkkatason yleinen lasku. Työläisten ostokyvyn huomattava supistuminen supistaa vuorostaan, mikäli ratsionalisointi edistyy markkinain jo ennestään kapeata pohjaa ja pula kiristyy edelleen.

Teollisuudesta siirtyi pula vuorostaan maatalouteen senkautta, että mikäli työläisten elintaso ja ostokyky laskee, supistuu luonnollisesti myös maataloustuotteiden myynti mahdollisuudet. Kun työläiset eivät pysty ostamaan, eivät talonpojatkaan voi myydä ja seurauksena on, maataloustuotteiden hinnat lasku. Saman-aikaisesti, kun talonpoikain tulot maataloudesta ovat supistuneet ja sivutulot ansiotyöstä kokonaan loppuneet, painaa talonpoikaistoita lisääntyneet verot, korko ym. menot. Talonpojat joutuvat maksamaan liisääntyneinä veroina ym. lahtarien alati liisääntyvät sotilas-, ulkomaisten lähetysten-, sotilaslähetystö retkueiden, ym. menot. Työtekevä talonpoikaisto on joutunut tavattoman vaikeaan taloudelliseen asemaan. Hermostuneena se etsii ulospääsyä vaikeasta tilanteesta. Ymmärtämättä, että se on kapitalistinen järjestelmä, joka kiristyvänä rautaisena renkaana puristaa myös työtekevää talonpoikaa, on talonpoikaiston takapajuisin, kehittymättömin osa joutunut taantumusporvariston mukaan ja "lapualaisten" joukkoon taistelemaan työläisiä ja omia etujaan vastaan.

Sosialifascistisine apureineen porvaristo näkee nyt ainoan pelastuksen sa rosvo sodassa, jonka avulla se toivoo voivansa ryöstää uusia markkina-alueita. Ja siihen ne nyt erikoisella kiireellä valmistautuvat Neuvostoliittoa vastaan. Sodan valmistelupuhissaan asettavat lahtarit ensimmäiseksi tehtäväkseen selkäpuolensa puhdistamisen vallankumouksellisista työläisistä ja talonpojista. Sitä ovat lahtarit nyt lähteneet toteuttamaan fascistisin keinoin. Se on "lapualaisten" suorittaman ajojahdin tarkoitus. Porvaristolle on ollut välttämätöntä vetää tähän "puhdistustyöhön" mukaan pitkätukkaiset körttiläiset ja saada liikkeensä näyttämään "luonnonvoimaiselta" talonpoikaishiikkeeltä, uskottelemalla, että työläiset olisivat syypäät talonpoikain huonoon taloudelliseen asemaan. Työläisiin ja Neuvostoliittoon kohdistetun häikälemättömän parjaustulvan avulla muokkaa porvaristo ja sosialifascistit mieltä myös omaan otolliseksi.

Samalla, kun lahtarit "puhdistavat" selkäpuoltaan, tekevät he sianpölyä hallituksineen kaikkensa sotavoimiensa hyökkäyskuntoon saattamiseksi. Mutta antakaamme fascistien itse todistaa väitteemme. Fascistinen "Iltalehti" kirjoitti 5/7-30:

"Lapuanliike on auttanut meitä puhdistamaan armeijan selkäpuolen ja hallitus on ilmoittanut erikoisesti huolehtivansa puolustuskysymyksestämme" ja "Puhdistuksen" siis huoli, että armeijamme pian saa mekanisointinsa ja tulivoimansa lisäämiseen tarpeelliset, miesvoimaa säästävät välineet, jotka silloin vielä suuressa määrin puuttavat. Riittämättömästi varustettujen joukkojen parhaallakaan moraalilla ei nim. ole käytännöllistä merkitystä ja ilman taisteluvälineitä tekee taitavinkin johto hukkatyötä. Varsinkin ilmavoimiemme

kunnostaminen on mitä kiireellisintä toimenpide."

Porvariston sotavalmisteluihin voivat työtätekevät parhaiten vastata lujittamalla kapitalismin vastaista rintamaa. Työtätekevän luokan tulee vastata sotaan sodalla, valmistautua muuttamaan lahtareitten alottama rosvosota sodaksi itseään porvaristoa vastaan ja ratkaisemaan luokkien välinen taistelu edukseen. Valmistustyötä voidaan tehdä vain horjumattoman luokkataistelun pohjalla, sitkeän taistelun avulla kaikkia kapitalisteja ja heidän apureita vastaan.

NEUVOSTOJEN PUOLESTA.

Maailma on jakautunut kahteen jyrkästi vastakkaiseen lahkoon: kapitalistinen lahko toisaalla ja sitä vastassa sosialistinen lahko toisaalla. Nämä toisilleen jyrkästi vastakkaiset kaksi järjestelmää muodostavat ikäänkuin kaksi mangneettista napaa, joiden ympärille yhteiskunnalliset vainot yhä enemmän keskittyvät. Eri yhteiskuntakerrosten välinen kamppailu kaikissa maissa, keskittyy yhä selvemmin ja jyrkemmin kamppailuksi - neuvostojen puolesta, tai niitä vastaan. Taistelun kiihtyessä menettävät horjuvat välikerrokset nopeasti "itsenäisyytensä" ja liittyvät yhä selvemmin joko työläisten neuvostolliseen, tai kapitalistien neuvostovastaiseen rintamaan. Syyt yhä selvempään kannanmäärittelyyn on löydettävissä näiden lakkojen vastakkaisista talous- ja yhteiskuntamuodoista.

Kapitalistisen järjestelmän perusta, kapitalistinen talous, on saavuttanut kehityskulussaan, korkokohtansa, jossa sen sisäiset ristiriidat ovat käyneet siksi teräviksi, että tuotannon jatkuva kehitys on käynyt mahdottomaksi. Kapitalistiset tuotantovoimat ja kapitalististen markkinain nielu-kyky ovat joutuneet keskenään ristiriitaan siksi, että markkinat eivät voi nieltä niille heitettyä tavaramäärää. Markkinain laajentaminen taas on mahdotonta koska maailma jo on loppuun jaettu ja kapitalististen markkinain piirin ulkopuolella on vain sosialistinen lahko - Neuvostoliitto, jota hallitsevat työläiset ja talonpojat. Kapitalistinen talous on näin ollen joutunut rappeutumis- ja voittamattoman sisäisen pulan kauteen, josta ei ole ulospääsyä. Rappeutuvan kapitalismin tyypillinen maa on juuri lahtari - Suomi, joka yksipuolisen tikkutuotantonsa varassa käy epätoivoista kamppailua ankaraa kuolonkouristusta vastaan. Ainoan ulospääsyn nykyisestä pulakaudesta näkevät kapitalistit voittoisassa rosvosodassa, joka avaisi voittajamaille uusia ryöstöalueita toisten kapitalistiryhmien, mutta ennenkaikkea Neuvostoliiton kustannuksella. Tähän rosvosotaan valmistautuvat kaikkien maitten kapitalistit suurella kiireellä, sekä toisiaan, että kaikki yhdessä Neuvostoliittoa vastaan. "Ristiretkeä" Neuvostoliittoa vastaan, on viivästyttänyt vain eri kapitalistiryhmien keskeiset kahnaukset, mutta on kaikilla rosvoilla harras halu voittaa keskeiset hankauksensa, toistaiseksi ja suunnata yhteinen isku, kaikille vaarallista, maailman sosialistista lakkoa ja neuvostoja vastaan. Sodanvalmisteluja, selkäpuolen puhdistus tarkoituksessa, on juuri "lapualaisten" ja kaikkien maitten fascistinen erinimiset ja -muotoiset "karnevaalit".

Saman aikaisesti, kun kapitalistisen maailman talous sairastaa näivetystautia, kun sen tuotanto - markkinain puutteessa, josta johtuu kapitalistien ja sen vahtikoirain sosialifascistien itkemä "rahan-niukkuus" - jatkuvasti laskee ja tulee edelleen laskemaan, kasvaa Neuvostoliiton sosialistinen talous suorastaan jättiläismäisin askelin. Sosialistisen tuotannon kasvun tavatonta nopeutta osoittaa tuotannon vuotuinen kasvun %. Kun kapitalismin nopeimmin kehittynyt maa Amerikan-Yhdysvallat, on kehittynyt parhaimpina 10 vuosina 5 % kasvunopeuden, on Neuvostoliiton sosialistisen tuotannon vastava kasvu 20-25 %, joka kasvunopeus selvästi osoittaa suunnitelmallisen, sosialistisen tuotannon etevämmyyden kapitalistiseen, anarkistiseen tuotantoon nähden.

Erikoisen merkillepantavaa on, että sosialistisen tuotannon nopea kasvu ei tapahdu kuten kapitalistisen tuotannon, työtätekevien kustannuksella, tehostetun riiston muodossa. Verratessamme kapitalististen maiden ja Neuvostoliiton työläisten palkka- ja elintaso keskenään näemme, että kaikkialla kapitalistisessa maailmassa, työläisten palkka- ja elintaso nopeasti laskee, kun Neuvostoliitossa samanaikaisesti, on käynnissä päinvastainen prosessi. Neuvostoliitossa, saman aikaisesti, kun palkkataso jatkuvasti kohoaa, on siirrytty 7-tuntiseen työpäivään ja 5-päiväiseen viikkoon, joka huomattavasti lyhentää työläisten työaikaa.

Mikäli tämä kaikki työtätekeville selviää, keskittyvät he yhä kiinte-

ämmin, kommunismin lipunalla, neuvostojen ympärille, valmistautuvat Kominternin johdolla tukemaan neuvostoja ja luomaan maailman - Neuvostotasavallan.

Proletariaatin kansainvälisessä, neuvostollisessa rintamassa seisoo myös Suomen vallankumouksellinen proletariaatti ja työtätekevä talonpoikaisto. Se ei peräänny, eikä voi peittää taantumuksen edessä. Sen vallankumouksellista voimaa ei voi murtaa "lapualaiset" fascistit, paremmin kuin heidän viekkaut apurinsa sosialifascistit ja opportunistitkaan. Ne voivat hajottaa työtätekevien julkiset järjestöt, mutta eivät todellista työtätekevien luokkataistelujärjestöjä S.K.P:tä. Lahtarien raivoista huolimatta taistelevat Suomen työtätekevät - NEUVOSTOJEN PUOLESTA !.

PROLETARIAATIN KANSAINVÄLINEN LUOKKATAISTELULIIKE SAKSAN

VAALITULOSTEN VALOSSA .

Saksassa on hiljattain suoritettu valtiolliset vaalit, jotka taas kerran todistavat kommunistisen, Kominternin tilanne-arvion oikeaan osunneeksi. Horjuva "keskusta" sosialifascisteineen kärsi musertavan tappion ja työläiset ovat siirtyneet suurin joukoin Kommunistisen Puolueen ympärille ja porvarit taas ovat hakeneet turvaa fascismista. Kapitalismin sisäinen pula - joka juuri Saksassa on erikoisen terävä - on pahasti järkyttänyt koko kapitalistisen järjestelmän perusteita, sen kiertämättömänä seurauksena on, kaikista sosialifascistien ja pikkuporvarien väitteistä huolimatta, luokkavastakohtien nopea kärjistyminen ja eri kapitalistimaiden jo ryhmittyminen keskeisten ristiriitain syveneminen. Kärjistyvien luokkaristiriittojen olosuhteissa menettävät horjuvat välikerrokset merkityksensä ja keskittyvät työtätekevät, proletariaatin vallankumoukselliseen ja kapitalistit proletariaatin vastaiseen, fascistiseen rintamaan. Kapitalismin sisäisen pulan kautena, luokkaristiriittojen kärjistyessä, eivät kapitalistit voi suoda "demokratian" rippeiden "ylellisyyttä", vaan pyrkivät fascistiseen terrorikomentoon. Työläiset taas eivät voi alistua nälkäkuolemaan ja fascistien anturan alle, heille käy välttämättömäksi päästä ulos, ainoaa mahdollista, proletariaatin vallankumouksen tietä. Näin tapahtuu Saksassa ja niin tulee tapahtumaan kaikkialla myös Suomessa.

Saksan vaalitulosten merkitys ei kuitenkaan rajoitu yksinomaan siihen, että se osoittaa luokkasuhteiden selviämistä ja työtätekevien vallankumouksellisen tahdon nousua, se osoittaa myös imperialistien keskeisten ristiriitain terävöitymistä, sitä, että englantilais-ranskalaisen imperialistien ja niiden pulvanien Neuvostoliitto vastaiseen rintamaan on muodostunut paha repeämä. Englantilais-ranskalaiset imperialistit ovat tehneet suuria ponnistuksia sitoakseen Saksan tiukasti imperialistien ketjuun ja taisteluun Neuvostoliittoa vastaan. Tämä toive t murskasi kommunistien ja fascistien saavuttamana voitto.

Myös saksalaiset fascistit ovat kiukkuisia työläisten syöjiä ja Neuvostoliiton vihollisia, mutta ne ovat myös suur-saksalaisia imperialisteja, jotka eivät voi unohtaa sitä, että kärsivät imperialistien välisessä maailmansodassa tappion ja menettivät parhaat riistoalueensa. Saksalaisten fascistien voimallisuus on nostanut uuteen vaiheeseen vanhan ristiriidan voitettujen ja voittamattomien välillä. Saksalaiset fascistit tulevat ilmeisesti turvautumaan imperialistisissa pyrkimyksissään fascistiseen Italiaan, jonka imperialistiset pyrkimykset ajavat sitä kiivaaseen taisteluun entisiä liittolaisiaan Englantia ja erikoisesti Ranskaa vastaan. Imperialistien leirisä on kaksi, toisilleen syvästi vihamielistä, ryhmittymää, jotka eivät voi sopia keskenään. Imperialistien laskelmat ovat pahasti sekaisin.

Työläisillä ei kyllä ole syytä iloitua fascistien voimallisyyksestä. Fascismin valtaan-nousu merkitsisi Saksan työtätekevien tehostettua riistoa ja entistä verisempää terroria ja Saksan työläiset ja työtätekevät talonpojat pitävätkin huolen, että fascistit eivät pääse tarkoitustensa perille. Työtätekevien tunnuksena Saksassa on edelleenkin "lyö fascistia, missä vain tapaat". Ja Saksan työtätekevät eivät tyydy lyömään vain fascisteja, vaan Kommunistisen Puolueensa johdolla tulevat he murskaamaan koko kapitalistisen järjestelmän.

Saksan vaalien tulos selvästi osoittaa että työläisten ja työtätekevien talonpoikain kansainvälisen vallankumousrintaman voimat kasvavat ja keskit-

tyvät, saman aikaisesti, kun kapitalistien neuvostojen vastaiseen imperiaalistiseen rintamaan syntyy yhä suurempia repeämiä. Historian pyörä pyörii nopeasti ja Kominternin johdolla marssii kansainvälinen proletariaatti esteettömästi, taisteluun Neuvostojen puolesta, maailman proletaariseen vallankumoukseen.

SOTILASTYÖSTÄ.

Uusi maailman sodan syttyminen ei ole vain oletamus, ei "kommunistien kirkuna peloitushuuto" maailman proletariaatille, vaan se on totuus joka tulee selvemmäksi päivä päivältä. Syttymisen ajasta vain on kysymys. Vallankumouksellinen työväestö tietää että vastustukseen kapitalistien järjestämiä sotaa; estääkseen sen tai muuttaakseen syntyneen sodan kansalais-sodaksi on siihen perusteellisesti ennakolta valmistauduttava, joukot on kasvatettava, opetettava toimimaan määrättyllä hetkellä kommunistisen puolueen viitoittamaa tietä. Tämän vuoksi joukkojen laajojen työläis- ja talonpoikaisten ja sotilasjoukkojen on ~~aktiivista~~ tunnustettava puolue, ja sen työn kautta jonka puolue on niiden puolesta ja niiden keskuudessa suorittanut jo ennen aseellisia taisteluja sekä niiden aikana, luotettava puolueen johtoon. Meilläkin on päästävä siihen että puolueettomat työläis- talonpoikaisten-sotilasjoukot sanovat vilpittömästi kommunistisesta puolueesta kuten Neuvostoliitossa "se on meidän puolueemme".

Puolue työ on käynnissä ja mahdollisuuksien mukaan pyritään se ulottamaan kaikkialle, mutta eräs puolueen työala jossa on väärinkäsitystä olemaan massa puolueen jäsenienkin keskuudessa ja joka työala siitä juuri senkin vuoksi on joutunut kärsimään on työ sotilaiden keskuudessa. Porvarien ja sosialifasistien lehdistö on vuosikausia puhannut tästä työstä kutsuen sitä sotilasvakoiluksi, maankavallukseksi jne. ja tämän laulun vaikutus on syöpynt eräiden toveriemme mieleen. On alettu pitää sotilastyötä vähän vastenmielisenä, katsottu sen olevan todella "vakoilua" ja eräät on pitäneet sitä vähempiarvoisena kuin puolueen muut työt, vain tuollaisten "poikasten hommailuna". Tällaisesta on päästävä sotilastyön on saatava enempi huomiota, tukea osakseen, sen on saatava tasa-arvo puolue- ja nuorisoliittotyön rinnalla sillä vain yhtenäisenä nämä kaikki alat antavat parhaat tulokset. Puolueemme poliit byro onkin kysymyksestä lausunut m.m. työ sotilaiden keskuudessa on katsottava mitä tärkeimmäksi ja on puolu siitä vastuussa, se on puolue työtä samoinkuin työ nuorison ja muun työväen tai talonpoikaiston keskuudessa. Tämä ei ole sanallisesti P.B. kannan mukainen, mutta ajatus on oikea.

Me ymmärrämme tiedusteluntärkeyden mutta meidän sotilastyö ei ole kumminkaan tiedustelua, vaan se on puolueen harjoittamaa poliittista kasvatus työtä armeijan sisällä siellä olevien jäseniensä ja elimiensä kautta. Te voitte tämän niille sanoa jotka "vakoilusta" huutavat. Emme me tarvitse vakoilla sotilaiden, rivimiehen mahdollisuuspiirissä olevia tietoja sillä ei ne mitään merkitse ja onhan ne lahtarien julkaisemissa kirjoissa kun niitä haluaa. Jos teidän mieltänne kiinnittää armeijan jako ja rakenne niin ostakaa Suom. Sotilas ja Suojeluskunta kalenteri. Jos joku haluaa siis tästäkin armeijasta tietoja niin he pitää sellaisia ettei ne ole joka ukon tiedossa ne tietää vain upseerit jotka niiden kanssa joutuvat tekemisiin ja kyllä he siitä myy sadakseen rahaa viinan ostoon. Tuskin lienee tässä maassa ol-lasta "sotilas-salaisuutta" jota ei olisi jo myyty jollekin taikka useam-mallekin maalle.

Me seuraamme vain armeijan moraalista tilaa ja teemme työtä sotilaiden herättämiseksi huomaamaan oman asemansa, luokkatiedon kasvattamiseksi heihin. Tulevissa taisteluissa, aivan kuin ennenkin näyttelee armeija huomattavaa osaa ja siksi ei ole yhäntekevää kenen puolelle tuo mahti menee, minkalaisessa kunnossa se on jne.

Saadaksemme sotilastyön hyvään kuntoon on valmennustyö saatava parantamaan. Tässä on puolueen jäsenillä henkilökohtaisesti itsekunkin korjattava virheensä. Vai oletko sinä ehkä muistanut puhua monelle armeijaan menevälle rinnallasi työskentelevälle työtoverille miten hänen tulee armeijassa olla? Jos olet - hyvä, jatka edelleen. Jos et - aloita. Työpaikalla olevain puolue-elimien on pidettävä huoli omasta piiristään ja on varma että tällöin vulekset olisivat paljon edullisemmat kuin nyt ovat.

Liitto sotilas- ja työläisjoukkojen kesken on luotava nyt lujaksi. Voisimme ajatella esim. työläisten mielenosoituksia kasarmille tai niiden lähettyville. Työötömain eli muiden työläisten kokousten kirjelmiä sotilail

le ja päinvastoin. Joku työpaikka ottaisi määrätyn joukko-osaston kunnia-päällikkyydensä alaiseksi. Työmaalehdissä olisi kirjoituksia kasarmista. Kasarmissa taas tehtaasta. Keinoja on monia, niitä on käytettävä. Maaperä on suotuista sille on kylvettävä. Heikki lähenee jolloin tämänkin maan työväestö seisoo jälleen katusuulilla. Hyökkää jiväärikädessä ja silloin täytyy asetakkeina puetun työväestön olla tietoinen että hänellä on sama vihollinen kuin teilläkin. Me painamme silloin pistimemme sinne mihin se kuuluu - lahtariin - ja voitamme tai kaadumme rinnallanne. Olemme samaa lihaa ja verta olemme samaa luokkaa.

Älkää siis kylmästi suhtautuko puolueen työhön meidän keskuudessamme. Auttakaa ja tukekaa meitä ja te olette aikoinaan näkevä osottamamme avun, työn hyväksemme, tuottavan kauniin sadon - punaisen isänmaan - Neuvosto-Suomen!

Jääkäri.

KATUMIELENOSOITUKSET JA NIIDEN MERKITYS .

Luokkataistelujen kärjistytminen on seuraus taloudellisen pulan kärjisty-
misestä. Porvaristo koettaa kaikin keinoin työntää pulan tuhoisat seura-
uks . yksinomaan työväenluokan ja köyhien talonpoikain kannettavaksi. Fas-
cismin käyttäntöön otto ja sen täydellistyttyminen on keino, jolla kapita-
listit yrittävät turvata työpalkkojen alentamiset jassiaan määleppöävähävit-
tävätötyöväenjärjestöt, jotka ovat pahimpia vihollisia työpalkkojen alenta-
mista vastaan. Tämä porvariston kiihkeä pyrkimys voitto-osinkojensa suuren-
tamiseksi fascismin turvautumalla työväenluokan ja köyhien talonpoikien
elinedojen alentamisen kustannuksella tekee joukot yhä vallankumoukselli-
simmiksi.

Joukkojen taistelu ei saa kuitenkaan olla järjestämätöntä. Taistelu
täytyy sitoutua tarkkaan suunnitelmaan. Suunnitelmaa on tiukasti toteutet-
tava. Taistelukeinojen täytyy vastata kutakin tilannetta ja muuttua tilan-
teen muuttuessa ja sitä vastaaviksi.

Nykyinen tilanne kehittää nopeasti taloudellisia taisteluja poliitti-
siksi taisteluiksi. Vallitsevat epäkohdat, jotka alkavat näkyä joukoille yhä
selvemmin kapitalismin ehdottomana heikkoutena, kohdistavat joukkojen vaa-
timukset ja koko taistelun etupäässä vallitsevaa fascistista järjestelmää
vastaan. Sen vuoksi myöskin taisteluissakin pyritään lyömään yhä enemmän
juuri valtiotavallan edustajia jne., jotka työnnetään vallankumouksellisten
joukkojen mielenosoituksia ym. vastaan.

Vallitseva tilanne sysää joukot yhä useammin kaduille. Katumielenosoit-
ukset eivät voi pysyä enään rauhallisuuden rajoissa. Mielenosoittajat jou-
tuvat entistä kiinteämmin tekemisiin valtiotavallan edustajain kanssa. Kysy-
mys on siitä, kumpi kykenee lyömään vastustajansa.

Työtätekevien puolelta on ehdottomasti pyrittävä rohkeisiin ja päättä-
vi esiintymisiin. Tämä on helpommin saavutettavissa, jos mielenosoituksis-
sa ovat mukana suuret joukot. Tilanteen kehittyminen luo jo itsestään mitä
parhaimpia edellytyksiä joukkojen suurentamiselle mielenosoituksissa. Työt-
tömiiksi joutuneet pyrkivät liittymään mielenosoittajiin entistä halukkaimmin.
Niiden mukaanvetämiseksi olisi tietojen työläisten käytettävä sopivia kei-
noja. Budapestin työttömien mielenosoitus on hyvä esimerkki siitä miten työ-
läiset ovat taisteluhaluista ei ainoastaan, joukon suuruuden perusteelle,
mutta myöskin rohkean ja päättävän esiintymisen puolelta katsottuna.

Mielenosoituksissa esitettyjen puheiden, tunnuslauseiden ym. merkitys
on suuri ja erikoisesti silloin, kun ne ovat oikeita, tilannetta vastaavia,
että niissä ilmenee koko luokan ajatukset ja vaatimukset kullakin hetkellä.
Mielenosoittajien iskevä toiminta vaikuttaa tällöin ei ainoastaan työväen-
luokan taistelutarmoa kehoittavasti, mutta myöskin pikkuporvaristoa horjut-
tavasti sekä porvaristoa heikentävästi.

Tämän vuoksi on erikoisen tärkeää, että mielenosoituksissa kaikki voi-
mat ponnistetaan taistelun onnistumiseksi. Jokaisen työläisen on pyrittävä
vetämään toinen toistaan mukanaan, eikä odotettava toisia, sillä poliisia
vastaan tarvitaan joukkojen rohkeutta ja päättävyyttä tahtonsa läpiviemi-
seen, kun taas pakojuokseminen ja tehtävän kokonaan laiminlyöminen tekee
joukot haluttomiksi.

On siis ennekaikkea ymmärrettävä katumielenosoitusten merkitys: 1) että
siinä opitaan järjestämään vaikeampiakin taisteluja, 2) opitaan lyömään
vastustajaa säälimättä ja 3) ne vaikuttavat työläisjoukkojen voiman ja tais-
teluhalun suurentamiseen ja porvariston voimien heikontumiseen sekä mie-
lenosoitukseen ryhtyessä on kaikki voimat käytettävä sen onnistumiseksi.
Työön.

U r h e i l u k y s y m y s .

Toverit urheilijat! Se, että Tullista erotettujen seurojen jäsenien, yhtenäisyyden kannalla olevien tovereiden keskuudessa, jotka nyt ovat riippumattomuuden kannalla ilmenee osin sellainen suunta että on parempi liittyä suoraan porvarillisiin seuroihin ja porvarilliseen urheiluliittoon kuin Tulliin, ompe tällaista jo käytännössäkin havaittu ("Helsingin työväen pyöräilijät").

On totta, että urheilija pysyäkseen kunnossa tarvitsee harjoitusta, myöskin kilpailuja ja ripeää toimintaa, jotka mahdollisuudet ovat nyt suurin piirtein jos ei ihan tyystiin lopussa, niin ainakin suuresti rajoitetut. Samalla on se mahdollisuus että toimintakokonaan estetään ja omaisuus jota myöskin Tulli itselleen haluaa, takavarikoidaan. Myöskin hoipertelijat ovat kytkeytyneet tämän kysymyksen ympärille juuri siinä mielessä, että ajaessaan porvariston asiaa, he tahtovat tehdä myyräntyötään porvariston hyväksi, siis johtaa urheilijat porvarillisiin urheiluseuroihin ja liittoon - luokkapetturuuden tielle.

Mitenkä tulee luokkatietoisien työläisurheilijan asettua kysymys suhteesta Tulliin tai porvarillisiin seuroihin? Lyhyesti mainitsen ensiksi, että molemmat liitot ovat saman asian kaksi puolta, molemmat ovat porvarillisen yhteiskunnan ja nykyisissä oloissa fascistisen diktatuurin pystyssä pitämisen, lujittamisen voimia ja tukipylväitä.

Voiko siis luokkataistelun kannalla oleva urheilija tai seura liittyä mainittuihin järjestöihin pettämättä työväenluokkaa?

Yksinkertaisesti voimme sanoa, että ei jos haluamme edelleenkin olla uskollisena luokkataistelulle, eikä myydä itseämme niinkuin sos.demit ja hoipertelijat ovat tehneet.

Siis tunnuksemme edelleenkin on oleva: horjumatta työläisurheilun ja luokkataisteluperiaatteiden puolesta porvaristoa ja kaikkia sen lakeijoita vastaan.

Aktiivi.

O M A T K O I R A T P U R E V A T .

Sosialifascistiset johtajat ovat tehneet isännilleen kapitalisteille suuriervoista renginpalvelusta. Sosialifascistin nimensä ovat he "rehellisesti" ansainneet. Luokkasodan jälkeisen ajan on sos.dem. politiikka ollut mitä inhoittavinta lahtariporvariston kätyröintiä "kansanvallan" ja "isänmaan" nimeen. Nämä valemarsxilaiset lahtarien asianajajat työläisten keskuudessa, ovat "unohtaneet" työväen suuren esitaistelijan Marxin opetukset proletariaarisen luokkataistelun periaatteista ja sen perustotuuden, että kapitalismin vallitessa, ei työläisellä ole isänmaata.

Kaikista "sankarillisista" ponnistuksistaan huolimatta, lahtarien "isänmaan", "isiltä peityn uskonnon" ja "oikeusjärjestyksen" puolesta, eivät sosialifascistit ole saavuttaneet fascistien täydellistä ymmärtämystä, mutta sananlaskuhon sanoo: kiittämättömyys on mailman palkka.

Sosialifascistit ovat yrittäneet olla isäntiään fascisteja viisaampia diplomaatteja. Fascistista hirttonuoraa - kuristuslakien muodossa - työläisten ja talonpoikain kaulaan punoessaan yrittävät sosialifascistit pujottaa silmukan sala, "laillisuuden" verhon peittämänä, kun fascistit sensijaan haluavat suorittaa teloituksen avoimesti, "isänmaan ja kristuksen nimeen". Ja tästä aivan toisarvoisesta riidasta (tarkoitushan on mo,emmilla "isänmaan ja uskonnon" vahtikoirilla sama, vain suoritustavasta on riita) "suuttuneina" ovat fascistit, työläisten ajojahdista innostuneina, tukistelleet myös sosialifascisteja. Useista kuntien valtuustoista ovat sos.demit saaneet lähteä fascistien vaatimuksista. "Isänmaan, uskonnon" ja "kansanvallan" nimeen pehmittävät "lapualaiset" fascistit "kansanvaltaisen" Hakkilan "takaintian" ym. Siis omat koirat purevat.

Nämä raivopäisten fascistien sosialifascisteihin - työläisten ohella - kohdistamat kiukun purkaukset ovat saaneet joitakin työläisiäkin ajattelemaan, että sosialifascistit olisivat sittenkin vähän lähempänä työtätekeviä, kuin fascistit. Työtätekevien ei kuitenkaan tule antaa tällaisten teatteritemppujen pettää itseään. Yhtä häikäilemättömästi ja suurella raivolla taistella et molemmat "isänmaan" pönkät työtätekeviä vastaan. Fascistin verinen nyrkki ei siitä muutu, että se on peitetty sosialifascistien suosittelualla "laillisuuden" valkealla hansikkaalla. Kuristustoimenpiteet ovat sittenkin kuristustoimenpiteitä, olipa siihen sotkettu sosialifascistien suosittelu "roikkumaton tuomioistuim", tai annettakoon samat hirttotuomiot fas-

cistien vaatimaa hallinnollista tietä.

Työtätekevien suhde molempiin "isänmaa" intoilijoihin, niin sosialifascisteihin kuin fascisteihinkin, voi olla vain taistelusuhte, ei muuta.

PUOLUELEHDISTÖÄ PERUSTAMAAN.

Lahtariporvaristo löi "lapualaisina" fascisteineen ja siianpäänhallituksineen, kapulan suuhun työväen sanomalehdistölle ja fascistien ja sosialifascistien ruokottomiin lokaviemäreihin ei työtätekevä väestö voi tyytyä, se kaipaa todellista horjumattoman luokkataistelun kannalla olevaa, luokkataistelukysymyksissä suuntaa antavaa sanomalehdistöä. Jo ilman tällaista lehdistöä ei voida menestyksellä käydä proletaarista luokkataistelua. "Maanalaisten" olosuhteissa on tällaisen lehdistön luomisessa vaikeuksia, mutta ne voidaan ja ne täytyy voittaa. Se työ on puolue- ja nuorisoliittojärjestöjen tehtävä. Niiden on luotava työtätekevien tarpeita vastaava sanomalehdistö.

Meillä on kyllä jo olemassa muutamia puoluelehtiä, mutta se ei vielä riitä. Ei riitä, että vain keskuselimet Suomen Byroo ja eri piirijärjestöjen piirikomiteat julkaisevat omia lehtiään, sillä ei lehtikysymys ole ratkaistuna, vaan se voidaan ratkaista vaan kaikkien puolue- ja nuorisoliittoelimien yhteistyöllä. Jokaisen puoluejärjestön tulee ryhtyä julkaisemaan omaa lehteään. Kaupungeissa, ja missä vain työväenjärjestöjä on, tulee jokaisen työpaikkasolun julkaista omaa työmaalehteä ja maaseudulla aluelehteä. Maaseudulla tulee ainakin jokaisen paikalliskomitean yhdessä nuorisoliiton paikalliskomitean kanssa, pitäähuoli, että lehti ilmestyy vähintään kerran kuussa, mutta - mikäli mahdollista - kerran viikossa.

Työn teknillisessä suorituksessa on kyllä vaikeutena koneiden ja monistusvälineiden puute, mutta se kysymys ei ole ratkaiseva. Mikäli mahdollista, antavat piirikomiteat apua työn suorituksessa, mutta siihen ovat mahdollisuudet verrattain rajoitetut ja siinä tapauksessa, ettei työtä voida suorittaa koneellisesti, on se tehtävä käsin. Lehdet eivät tarvitse olla suuria eikä niitä tarvitse olla kovin paljon, työmaalla ja kylässä sopivasti jaettuna, kerkiääniitä lukea moni työläinen ja talonpoika. Kirjoitukset eivät myös tarvitse olla pitkiä, eikä tyyllillisesti kauniita, pääasia on, että niissä on kysymykset esitetty selvästi juuri niin, niinkuin ne tavallisesti työmies esittää ja tulee niissä kosketella kaikkia tärkeitä päivänkuulumia työmaata, paikkakuntaa, yleispoliittisia, ym. kysymyksiä.

Työtä käsin suoritettaessa tulee muistaa, että kirjoitus on tehtävä tekstaamalla siksi, että tekstauksesta ei ohrana tunne käsialaa. Tekstaus ei myös tarvitse, eikä saakkaan olla, taitellisesti suoritettua, sillä sitä ei voi suorittaa jokainen, se tulee suorittaa yksikertaisilla kirjaimilla jollista voi nopeasti tehdä kuka tahansa, pääasia vain on, että se on selvää jota on helppo lukea.

Näillä ohjeilla jokainen puoluejärjestö työhön käsiksi. Luokamme puoluelehdistö, joka voi korvata vasemmistotyöväen julkisen sanomalehdistön. Fascistit ja siianpäävät eivät saa iloita saavutuksista. "Maanalaista" puoluelehdistöä ne eivät voi lakkauttaa, siihen ei pistä kättään eteen ohrana eivät-kä sen toimittajat "mahdu" kosolan fascistien autoihin.

"Muistakaamme, että lähestyy suuri joukkotaistelu. Se on oleva aseellinen kapina. Sen täytyy olla mahdollisimman samanaikainen. Joukkojen täytyy tietää, että ne käyvät aseellista, veristä, epätoivoista taistelua kohti. Kuoleman halveksunista on levitettävä joukkojen keskuuteen ja turvattava voitto.

Lenin.

"Joulukuun kokemus vahvisti havainnollisesti vielä erään syvän opporistiennunohhtaman Marxin ajatuksen, sen nimittäin, että kapina on taitoa ja että tämän taidon pääsääntö on hurjan rohkea, järkähtämättömän päämääräinen hyökkäys.

Lenin.